

متن پرسش

سلام و احترام: با آرزوی سلامتی. در این یک سال و خورده ای که از جنگ می‌گذره و با تجربه التهابات و اتفاقات مختلف یه حالت بی قرار و بی ثباتی پیدا کردیم. دیگه نمی‌توانیم مثل سابق به برنامه ها و پروژه های علمی و کاری خود برسیم. تمرکز و قرار نداریم. چه کنیم؟ چکار کنیم که وظایف اصلی و برنامه هایی که برای دراز مدت تعیین کرده بودیم تحت الشعاع قرار نگیره؟ این حالت جنگی و ملتهب را چطور میشه با حالت قرار و ثبات جمع کرد؟ یاد فرمایش پیامبر صلوات الله علیه افتادم که فرمود: برای دنیایت چنان کار کن که گویی تا ابد زنده خواهی ماند، و برای آخرت چنان کار کن که گویی همین فردا می میری.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: حقیقتاً همین‌طور است که انسان با نوعی حیرت در درون خود روبرو می‌شود. ولی اولاً: نکاتی که رهبر معظم انقلاب در این مدت در رابطه با مکتب مقاومت فرمودند؛ نکاتی است که باید با دقت مدّ نظر قرار داد. نکاتی است برآمده از ایمان و بصیرت. ثانیاً: اگر در معارف الهی و عقلانی تعمق نکنیم نمی‌توانیم نسبت به آینده‌ای که رهبر معظم انقلاب متذکر آن هستند؛ موضع‌گیری دقیقی داشته باشیم. موفق باشید